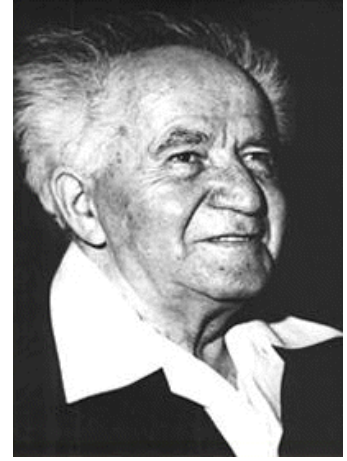

טוֹטוֹם

עלון קיבוץ בית-השיטה

דוד בן-גוריון:

"... לפיכך, נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתקופ זכותנו הטבעית וההיסטרית, ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות - **אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.**

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו, ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו מושטים יד לשלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהם, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקדמת המזרח התיכון כולו."

קטעים מתוך 'מגילת העצמאות'

ללכת שְׁבִי אַחֲרֶיךָ,
לְנָשׂוּם אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הַצּוֹרֵב,
לחלום אותם מול שמֶיךָ,
לְכָאוֹב אוֹתְךָ וְשׁוֹב לְהִתְאַהֵב...

(אהוד מנור ונורית הירש)

לְהִיוֹלֵד כָּל בּוֹקֵר מַחֲדָשׁ,
עִם כָּל מִילַת פְּרִידָה לְמוֹת מַעֵט,
וּלְהִבְיָא אֶל הָעוֹלָם עוֹד בֶּן וּבֵת,
בְּאַרְץ שֶׁל חֵלֶב, מְרוֹר וְדָבֶשׁ.

יום הזיכרון ויום העצמאות תשנ"א

ביום זה את חברינו

שמסרו נפשם במערכה לעצמאות ישראל:

תרצ"ז: חיים ברוק - נפל בשובו משמירה בתל-עמל (ניר-דוד)

תש"ב: מרדכי הלוי - נהרג בטיסה בדאון מעל גבעת-המורה

תש"ח: אריה אלקינד - נפל בקרב על הגלבוע בהגנה על העמק

אברהם אופלטה - נפל בקרב על הגלבוע בהגנה על העמק

עקיבא ברזילי - נפל בקרב על הגלבוע בהגנה על העמק

דן צביק - נפל בקרב על הגלבוע בהגנה על העמק

זרובבל הורביץ - נפל בדרך לגוש-עציון, הוענק לו עיטור הגבורה

נתן דובז'ינסקי - נפל בקרב על לטרון

דוד שמש - נפל ביפו כמסתערב של המחלקה הערבית

תשי"א: שמחה כהן - נפטר מפצעיו בקרב על הגנת צפת

תשט"ז: דוד בוגיביץ' - נפל בפעולת התגמול בניצנה

תשי"ז: משה שכטר - נפל בפעולת התגמול במשטרת חוסיין

אורי מייזלס - נפל בתאונת אימונים בצה"ל

עימנואל קליינמן - נפל ב'מבצע קדש' בקרב על המתלה

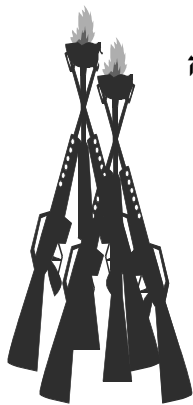
יונה ירחי - נפל ב'מבצע קדש' באבו-עגילה

תשכ"ג: רפאל הורביץ - נפל בתאונת אימונים בצה"ל

תשכ"ז: אברהם עמר - נפל במלחמת 'ששת הימים' בתל אל-פאחר, רמת-הגולן

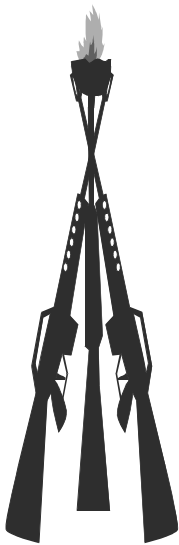
תשכ"ח: גבי יהלום - נפטר מפצעיו במלחמת ההתשה

תשל"א: יצחק פרח - נפצע במל' ההתשה, ובעת השיקום נהרג בתאונת דרכים

תשל"ד:

- אלון אילת - נפל במלחמת יום הכיפורים, על גדת התעלה בסיני
אלי רחמים - נפל במלחמת יום הכיפורים, ברמת-הגולן
יוסף שריג - נפל במלחמת יוה"כ ברמת הגולן, הוענק לו עיטור מופת
בנימין שצ'ופקביץ' - נפל במלחמת יום הכיפורים, ברמת-הגולן
משה שחורי - נפל במלחמת יום הכיפורים, בסיני
גרשון דוד - נפל במלחמת יום הכיפורים, בסיני
מיכה גולדמן - נפל במלחמת יום הכיפורים, בסיני
דני פלד - נפל במלחמת יום הכיפורים, בסיני
יחיאל שונרי - נפל במלחמת יום הכיפורים, בסיני
נמרוד שרון - נפל במלחמת יוה"כ ממערב לתעלה, הוענק לו עיטור העוז
- תשל"ז:** יגאל רימון - נפטר מפצעיו לאחר פציעה ב'מבצע קדש'
תשמ"ד: יובל שמי - נפל בתאונת אימונים בעת טיסה
תשמ"ה: אורן שפר - נפל בפעילות מבצעית בלבנון
מרק הוכשטיין - נפל בפעילות מבצעית בלבנון
תשמ"ו: עפרי טוראל-גלעד - נרצחה בעת טיול בראס-בורקה, סיני
תשמ"ח: איתיאל עצמון - נהרג בתאונת-דרכים בצבא
תשנ"ג: שחר רפאלי - נפל בפעילות מבצעית בלבנון
תשנ"ה: שירה מרוז-קוט - נהרגה בפיגוע הדמים בלב דיזינגוף
תשס"ב: אלה שרף - נפטרה לפתע בעת שירותה הצבאי
אלכסיי קוטמן - נהרג בפיגוע הדמים בכביש מצובה-איילון
תשס"ו: יותם לוטן - נהרג במלחמת לבנון השנייה

יהי זכרם ברוך

נזכור ביום זה את חברינו
שמסרו נפשם במערכה
לעצמאות ישראל:

עקיבא ברזילי

אברהם אופלסקה

אריה אלקינד

דוד שמש

מרדכי הלוי

חיים ברק

עמנואל קלום

אבי ניסים

משה שכר

דוד בוזיביץ

יהושע זבי כהן

זרובל הרשביץ

נתן דבור ניסים

אלי רחמים

אלון אילת

יצחק פרח

גבי הלון

אברהם עמאר

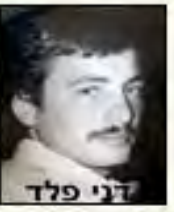
רפאל הרשביץ

יהונתן זבי

יחיאל שור

דני פלד

מיכה גלדמן

גרשון דוד

משה שור

יהונתן שלזינגר

יוסף שריג

זבי גלדמן

אורן שור

יהונתן הרשביץ

יובל שמש

יגאל רימון

נמרוד שור

יחי גלדמן

יותם לון

אלון שור

שירה מרון קון

שחר רפאלי

איתאל שור

אתרי הצנחנים

שיחה עם טל סיבוני

הוא נלחם בכל כוחו להיות 'קרבי', למרות שיכול היה למלא תפקיד אחר. בעיה כלשהי בראייה הורידה לו את הפרופיל, אך הוא לא ויתר, ורץ למומחים רבים כדי שיעלו לו את הפרופיל. היום, לאחר שנה ותשעה חודשים, בהם עבר מסלול קרבי, ניווטים וקורסים, הוא לוחם ביחידת 'עורב' של הצנחנים. זהו טל סיבוני, הבכור מבין ארבעת הבנים של יפעת ומיכה סיבוני, והראשון שהתגייס מכיתתו, 'ברוש'. אני נזכרת איך פיקד על מיפקד חנוכה, איך ארגן לטורנירים את קבוצת הכדורסל של בית-השיטה, איך הפעיל והשפיע על החבר'ה במזח"ט, וכבר אז אמרתי בלבי: הוא יהיה 'ראש גדול', יש לו כתפיים רחבות.

המעבר מהחיים האזרחיים לחיי צבא לא היה קשה לו במיוחד, למרות שהחיתוך היה דרסטי: שלושה ימים בלבד הפרידו בין חופשה מפנקת בתורכיה, לבין שכיבות סמיכה וריצות לילה בשדה קוצים. "הימים הראשונים היו די קשים, מספר טל, היו אלה תנאים חדשים, אנשים חדשים, אוכל חדש, אבל, מתרגלים... בנוסף, מתחילים להעריך את הבית טוב יותר". עד לא מזמן שירתה היחידה שלו על גבול הרצועה. חצי שנה של מארבים: "שוכבים דרוכים שמונה שעות רצופות, יום ולילה, ומחכים לחשודים. אין יום שלא הייתה בו תקרית. הפצמ"רים עפו מעלינו ולידינו, פעלנו לפי ההוראות והשבנו אש. התקשורת לא מביאה הכול, ואולי זה טוב". לאחרונה עברה היחידה לבית-ליד להמשך אימונים.

- בעבר סיירת הצנחנים הייתה כמעט על טהרת הקיבוצניקים. איך זה עכשיו?

טל: היום יש בה 2 קיבוצניקים בלבד, אני ועוד אחד מכנרת. כמחצית מהיחידה הם בוגרי ישיבות, חבר'ה מצוינים, זהב. דרכם אני רואה זווית נוספת על הארץ שלנו.

- לא פעם שומעים על טרטורים מיותרים בצבא. האם יש בזה משהו?

טל: "זה לא נכון. מטרטורים כשצריך. אם אחרת או התחצפת, או לא סידרת את המיטה כראוי, יש מקום להיענש: כמה שכיבות סמיכה או שמירה נוספת. זה בסדר. ככה לומדים". לגבי השירות הקרבי יש לטל דעות מוצקות. הוא חושב שכל מי שיכול להיות קרבי, חייב לשרת בחיל קרבי, זו התרומה שלך למדינה".

- האם אתה חושב לחתום קבע?

טל: "ממש לא. אני מתכוון למלא את השרות שלי על הצד הטוב ביותר, ואחר-כך לחזור לקיבוץ לשנה, במסגרת 'עבודה נדרשת'. אחריה - לטייל בחו"ל, ואח"כ להתחיל ללמוד.

טל מתוכנן עד לפרט האחרון. כבן בכור, יש לו מעין תחושת שליחות פנימית: להוות דוגמה אישית לאחיו ולחבריו. והוא אכן מודל מצוין לחיקוי: איש צעיר, יפה, גבוה ונחוש לתת, לא רק לקבל. מלח הארץ - 2011.

אנ, איפה הן הבחורות הפהן?

שיחה עם **גני ברוד**, לוחמת קרבית (מאוד)

גני
ראשונה
משמאל

סמ"ר **גני ברוד** היא פייטרית אמיתית! השפה שלה היא כבר שפה צבאית, סלנגית, על טהרת ראשי התיבות, (סד"כ, בט"ש, שבוז, חפשוש וכו'), כמעט כל מילה שנייה. פעמים רבות נזקקת לתרגום בגוף הסרט. היא רצתה להיות הכי קרבית שיש, והתקבלה ליחידה מיוחדת שנקראת 'קרקל', שזה חי"ר עם 'תוספות'. (אגב, 'קרקל' בלועזית = חתול מדבר). היחידה מורכבת מבנים ובנות. "אנחנו עושים הכול יחד, חוץ מלהתקלח ולישון", אומרת גני בצחוק. את הטירונות והאימון המתקדם עושים עם 'גבעתי'. עכשיו היא סוגרת שנתיים ושבעה חודשים, ונותרו לה רק עוד 5 חודשים עד לשחרור. שירות של שלוש שנים מלאות(!), שנה אחת יותר משירות רגיל של בנות.

היחידה שלה משרתת על גבול מצרים, ויש לה קשר למסתערבים, לשב"כ ולמג"ב. "אנחנו עושים הכול: שמירות, מארבים, אבל לא נכנסים ממש לתוך עזה". "בתרגיל מסכם בקורס צלפים, היא משחזרת, הלכתי 10 ק"מ בעלייה תלולה, (הזכיר לי קו ישר מתחתית הגלבוע אל ראש ההר), עם ילקוט ענק שכל גופי יכול להיכנס בו, ובתוכו - שני נשקי צלפים כבדים, ועל הכתף הנשק האישי - 'תבור'. היו רגעים קשים... לא האמנתי שאצליח. אבל כשהגעתי למעלה, חסרת נשימה, הייתי גאה בעצמי!" לוחם אמיתי הוא איפשהו 'מורעל', וזה קורה גם לבנות.

היא בכלל לא בריונית, ההיפך. פניה עדינות, איפורה קל, ושערה הגולש מונף באי-שקט מצד לצד. ככזו עברה אימונים מפרכים, קרבות מגע, מטווחים, סחיבות פצוע, מארבים, וכן, גם לחיצות על ההדק. באחת הפעמים כששכבה במארב, הבחינה בדמות חשודה מתקרבת. היה חושך: "יריתי לעבר החשוד, ופתאום נהיה מין שקט מוזר כזה... לא נשמתי, הזעתי בכל הגוף... אמרתי בלב 'אימאליה, לאן הגעתי???' אלה היו חמש דקות שדמו לנצח".

בנות 'קרקל' הן לוחמות עם אש בעיניים, שהתאמנו על קשיחות ועל סיבולת נפשית וגופנית. בסלנג הצבאי קוראים לזה 'מורעלות', אם כי היא מתנגדת להגדרה זו. לעיתים, כשיש מחסור בסד"כ (סדר כוחות) היא נאלצת לשמור 16 שעות ביום(!), ארבע שעות שמירה, ארבע שעות שינה, וחוזר חלילה לאורך כל היממה. "לוחם שגייד לך שזה לא קשה - משקר", היא אומרת בנחישות. נראה שגני אוהבת את השירות הקרבי. הגבול הדרומי מזמן לה מגוון לא שגרתי של פעילויות חבלניות. חוץ ממחבלים, עוברים דרך הגזרה שלה סוחרי סמים, נשק, ומהגרי עבודה סודנים. כשאנשים אלה מבחינים שאישה תפסה אותם - הם נכנסים לשוק, לא מאמינים למראה עיניהם:

מה, אישה לכדה אותי!! גני: "לעומת המסתננים, הסודנים מגיעים בקבוצות. מיד כשצועקים להם 'עצור!', הם עוצרים. אחרי בידוק בטחוני בשטח, אנחנו מעבירים אותם לכלא הגדודי שלנו, ומשם לאחריות אנשי מג"ב. יצא לי פעם לראות שחרור כזה בבאר שבע. האוטובוס המוביל אותם 'שופך' אותם במרכז העיר, הם יורדים, מסתכלים סביבם ומתחלים לחפש דרכים לתל-אביב. זו תמונה מוזרה, הנעשית שגרתית יותר ויותר."

- מהו ההרכב החברתי של מחזור טירונים המתגייס לקרקל?

גני: "זהו חתך הרוחב של האוכלוסייה הישראלית. יש מהם שלא למדו בבית-ספר, והתגלגלו לאן שהתגלגלו... הם מחפשים אהבה ותשומת-לב שלא קיבלו בבית. הם רואים בצבא בית, אוהבים את המשמעת החזקה, את הנשק, את המדים. את שואלת למה מגייסים אותם? תראי, בעצם, למה לא? כל עוד אין להם תיקים במשטרה, אין סיבה שלא יתגייסו. עבורם זה קרש הצלה, והם משתדלים מאוד לעשות את המכסימום. אני אישית יודעת איך להתמודד עם אנשים כאלה, גם לי היו בעיות משמעת, להבדיל. רובם מצליחים לסיים את המסלול בכבוד, ורק אחדים, כאלה שהיו עמוק בפשע, נשלחים למעצר וליחידות אחרות. אגב, יש גם חיילים בודדים מרוסיה ומארה"ב שעושים את השירות הזה."

- ומה לגבי בנות, מה מספרן?

לצערי, אין הרבה קיבוצניקיות ביחידה. מתוך גדוד של 2,000 חיילים, כמעט מחציתו הן בנות. מי שבאה ל'קרקל' יודעת בדיוק למה היא באה. כשתראי אותן באזרחי, לא תאמיני שהן לוחמות. הן מטופחות ונשיות. אבל בשטח הן עושות עבודה מדהימה, ועובדה. יש לקרקל ביקוש."

- וכשקשה לך באופן נשי, אחת לחודש, מה את עושה?

גני: "אומרים לי בפשטות: באת להיות לוחמת - תהיי חזקה! וחוף מזה, (מחייכת) אנחנו יודעות להסתדר יופי. קורה פה ושם שאין ברירה ואז עושים החלפה". לקראת השחרור היא קיבלה תפקיד קל יותר: אחראית על הדרכת טירונים בבסיס 'גבעתי' שבקציעות. שם היא מחדירה בהם טונות של מוטיבציה, וזה חודר עמוק יותר במיוחד כשזה נאמר על ידי אישה. ("אם היא יכולה, גם אנחנו יכולים").

- את שמחה לקראת השחרור?

גני: "אני שמחה שעשיתי את המסלול הזה. לא הייתי יכולה לעשות משהו אחר בצבא. מה שקיבלתי מהגדוד הזה, לא הייתי מקבלת בשום מקום. נתתי למדינה שנה נוספת מהחיים שלי, ואני שלימה עם זה. עם זאת, אני לא רוצה להאריך את השירות. (אחרי הרהור קל): את שלי נתתי, ואתן גם במילואים. אני יודעת שכשאצא מבקו"ם אצעק בכול כוחי: אני מ ש ו ח ר ר ת, כדי להיות בטוחה שזה כך קורה. אחר זה אחזור לבית-השיטה, עם תכנון לטיול קצר באירופה, להירגע."

אז, מי ששואל איפה הן הבחורות ההן, יודע עכשיו איפה הן. תודה לך, גני, מצדיעים לך.

ראיינה: אפרת

ליל סדר ה- 82

הסדר הראשון נחוג בחדרה
בשנת 1929 לפי הגדה
שנכתבה ברוח הזמן ע"י
שבתאי בארי

*

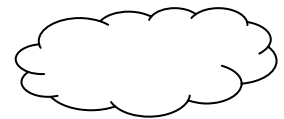
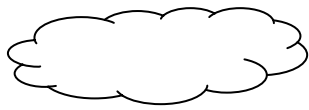
השנה הסבו לסדר 470 איש.
אב הסדר היה חגי ב.ג.
ליוו את הערב
יוחצ'ה איילון - קלידים
התאומים גינדי וסלבה על
אקורדיאונים
ואלה האריס על גיטרה.

תודה רבה -

ליגאל שפר ונימי - על סידור חדר-אוכל
לרות אורן, רחל מרוז וחגי ב.ג.
- על התוכנית
לאלה האריס - על החלק המוזיקאלי
לאלה אדר וצוות נערי מזח"ט -
על ארגון האוכל
ליריב חזן - על ההגברה
לישראל שגיא - על החיסול
לשונה - על סידור חדר-האוכל ובכלל
לניצן שפר ועזה כהן - על הכוריאוגרפיה
ולכול מי שעזר ותרם
לערב המוצלח הזה!
כל הכבוד, ולהתראות בשנה הבאה.

אביה ועננים

לאה שניר

אין סוף למסע העונות זו לתוך זו מתוך זו, וגם אם גשם פתאומי מכניע את השרב שכבר הרים ראש להזכיר את קיומו המצמית, הרי הוא בא וחותר בלהטו באריג האוויר ומתעקש להזכיר את בערת הקיץ ואת חרונו.

אבל הנה פניני גשם באות לעגל עצמן במרפסת הפתוחה, והאור הנוזל דרכן אל מפרש קורי העכביש מדקק עוד יותר את החוטים הגיאומטריים, ואני מברכת על המים העליונים, השוטפים את האבק מן הרשתות ואומרת ביני לביני, שהם כמים הפשוטים נטולי ההוד הקושרים ארץ אל עצמה, אדמה החושפת את השתנויותיה. מישהו כמו קורא את מחשבתי ואומר: "תראי, בגשם הזה אפילו האור הוא אחר". והעננים הקרירים מצטופפים זה אל זה כבדים ממים המתגעגעים לחורף, מכחישים את רגעיות הופעתם.

אז הלב האנוכי שלי מתבונן בבלתי אפשרי, המזהה שינוי רק אם יתבדל מן הנוכח והוודאי, והנפש מבקשת שאפילו אם ישתבש מסע הציפורים הלוך ושוב מצפון לדרום ובחזרה, הלוואי שעד הקיץ שיכה בנו כדרכו תבערה שאין בה רחמים, ייאצר בעננים האלה כוח שקט של נוכחות הגשם שתחמול עלינו, ושלא יבוא בלבנו פחד שמא נטרפו בכך סדרי עולם, שהלוא נגיעות המכחול של האביב ינקדו ממילא את שולי הדשאים בעוצמת החרציות המתנאות להיות שמש, והסגול הרך ילחין מתוך האפונה הריחנית פרטיטורה של ניחוח הממיס את הלב, אשר באין רואה ייהפך בעיני המתבוננת לבכי, שלעיתים הוא החומר ממנו עשוי כמעט אושר.

אולם הדמיון ומשאת-נפש אינם הוויה ממשית, גם אם כבר נמהל החורף הקצר באביב שאינו מסתיר פנים, ומרבדי האמנון ותמר חוברים לורד הקציר שאינו מוותר על נסיקה וחותר כבסולם לטפס עד מדור שמימי ראשון, בכל זאת, כמימים ימימה עונה מפלסת את דרכה אל עונה, ומכריזה על סגולותיה, ואין לעצור, ואין לבדל, ואין לשבש את המפגש ואת הנטישה, אלא לקשור ללב הפצרה שלפחות עוד זמן מה, כמו עכשיו למשל, כך יהיה, לא צורב את האיברים בקור עז ומצמית, ואף לא מטיל בהם כוויות מן האש המבעירה גם את קוצי הקיץ ואינה מגינה על הנפש הכמהה לגשם.

שיהיה ולו להרף שעה אחת או שתיים, סתם אביב מחזיק בתנועותיו את תכליתן המנחמת, שהלוא למסע הזה של העונות אין סוף והן זורמות זו אל זו, וחותרות זו את זו, ושבות ונובעות זו מתוך זו וחוזר חלילה.

שנה ועוד שנה והקוצרים שלנו עומדים כמו חומה בצורה!

עומר תשנ"א

השנה קצרנו בשדה הצמוד לתחנת הדלק 'אלון', במזג אוויר קריר למדיי, ובמיעוט חברים ואורחים. לארגון חברו יחד מחלקת התרבות של המועצה רשות הניקוז ומועצת 'עמק המעינות'. נקווה שבשנה הבאה יופקו לקחים בהכנת חג חשוב ונחמד זה.

להקת המחול המקומית שלנו

להקת המחול מגן-נר

והיו גם מתנפחים...

בית-השליטה יפה!

כ-150 איש הלכו אחרי הקול הקורא
והתגייסו בשבתות לניקוי מרכז
הקיבוץ לקראת ליל הסדר,
ולבית-העלמין לקראת יום הזיכרון

בארוחת הבוקר מוני מסכם. (רק בשבילו היה כדאי להוציא קצת עשבים...). הסיכום הרשמי נעשה על ידי משה פלד, עמיקם וגיד. זכות גדולה להיות באירועים חשובים אלה. מי שלא היה – יכול עוד לתקן.

עזריה עשה זאת שוב!

הייתה זו **אביטל**, בתו של עזריה (93), שדחפה לקיים את התערוכה המדהימה הזו: **'מדבר, קיבוץ, טבע'**. ממאגר של עשרות-אלפי תשלילים ושקופיות, שנסרקו במחלקה ליודאיקה באוניברסיטת הווארד, נבחרו כ-100 צילומים המוצגים עתה בבית-שטורמן ובמשכן לאמנות בעין-חרוד. עבודת תיעוד של 40 שנות צילום! ביום הפתיחה עברנו נרגשים מתמונה לתמונה, מתפעלים מחיינו שחלפו, מנסים לזהות פנים ומקומות, מנסים לזהות את עצמנו אי-שם במנהרת הזמן. בפתיחה הופיעה להקת ה'**אשקולית'** בכמה מפזמוני עזריה. כן נטלו חלק בברכות הסופר **מאיר שלו וגליה בר-אור**. **'מדבר, קיבוץ, טבע'**- תערוכה שהיא נוסטלגיה מרגשת במיטבה, של חבר שלנו, שעוטר כבר בפרסים ועיטורים רבים, ועכשיו - התערוכה. נאחל עזריה עוד שנים רבות של אהבת האדם והטבע, והמשך התיעוד לטובת הדורות הבאים. אוצרים את התערוכה **גיא רז ואביטל אפרת**. **רוצו לראות!**

קהל שיא פקד את שני האולמות

מאיר שלו: מכנה משותף עם עזריה

חברי האשקולית בפזמוני עזריה.
(חנוך וצביקה ארבל לא נכנסו לתמונה, אבל הם ישנם גם ישנם)

דומי וחוליאן

המנהיגות הצעירה של ארגנטינה

- מה הביא אתכם לישראל?

דומי: "באנו כדי להכין את עצמנו להיות מדריכים בתנועה. התנועה בארגנטינה היא עולם ומלואו. כשנחזור הביתה נוכל להעניק לצעירים את מה שלמדנו כאן".

- חשבתם גם על עלייה? אני שואלת. "כרגע זה

לא על הפרק", משיבים שניהם יחד בביטחון, "אולי - בעתיד". נראה שזהו הלך-הרוח הכללי של הנוער הדרום-אמריקאי היום. במקום עלייה, הם עובדים קשה בתנועות הנוער על ערכי הציונות, וישראל נשארת ברקע, כחלום ורוד.

לחוליאן יש 3 אחים. אבי-סבו היגר ממרוקו לארגנטינה. המשפחה גרה בפרבר של סנטה-פרה. אביו רואה-חשבון, ואימו מעצבת גראפית. "אנחנו חיים לפי המסורת היהודית, הולכים לבית-כנסת, עושים סדר פסח, אוכלים מצות, אבל יש גם לחם בבית. יש הרבה אנטישמיות בארגנטינה, אני לא יכול, למשל, לענוד מגן-דוד על הצוואר. בטלוויזיה מקרינים כתבות פרו-פלסטיניות, ותמיד רק דם פלסטינאי נשפך".

תנועות הנוער בארגנטינה מאוד פעילות ומורגשות. יש מועדונים, טקסים, מצעדים עם דגלי ישראל, מחנות קיץ. הזהות היהודית מאוד חשובה להם. לחוליאן אין ספק שהוא יינשא אך ורק ליהודייה, "כדי שהילדים שלי יהיו יהודים".

המסע שהם עושים עולה להוריהם הרבה כסף, אבל הם לא מוותרים על החינוך ליהדות. אחרי הצידה שמציידים אותם בארץ (חיי קיבוץ, מכון למדריכים בירושלים, סיורים בארץ, טיפוס על מצדה, תפילות בכותל), הם יהיו ערוכים לתת למעשה, הם יהיו המנהיגות הצעירה של ארגנטינה. כן, והם מתחנכים אצלנו. אז, הסבירו פנים לשגריר, כי עוד חודש הם אומרים - **צ'או.**

בעבר הלא-רחוק כל קבוצת אנשים מאורגנת, בעיקר אם היית צעירה ותוססת, היתה משנה את האיזון החברתי-תרבותי. בחדר-האוכל נשמע קולם ברמה, בחגים - שמחו והשתוללו (ולפעמים גם קצת הפריעו...), ועל השבילים פרחו אהבות... לכיתה האמריקאית, למשל, הייתה בולטות כזו, וההווי שלהם הוסיף צבע לחיינו. ואילו, היום, נמצאת כאן קבוצה די דומה, 50 צעירים, יפים וסוערים, ואיש לא מרגיש בהם כי בא אל קרבנו.

מדובר בנערים חדורי מוטיבציה ציונית שנולדו בארגנטינה והגיעו ע"י **רותי ויונתן דננברג** להכרות עם מדינת ישראל. לזוג דננברג זה קבוצה שלישית במסגרת המיזם שהקימו - 'מסע בעמק'. החבר'ה גרים בבתי הכיתה האמריקאית לשעבר, אוכלים בחדר-אוכל משלהם, לומדים עברית ע"י **נעמי אורן ודינה אסף**, ועובדים בענפים. בתום שלושת החודשים הם ימשיכו את המסלול השנתי וישבו לארצם. את **דומי סימקין ואת חוליאן שוקרון**, שניהם בני 18, פגשתי במועדון.

דומי נולדה בבנוס-אירס, יש לה 2 אחיות. אביה מורה פרטי למתמטיקה ופיזיקה. אמה - עובדת סוציאלית בעירייה. הם יהודים רפורמים. חוגגים רק את החגים המרכזיים. לא שומרים כשרות, ולא מקדשים את השבת, אבל פועלים באינטנסיביות בתנועת הנוער 'החלוץ-למרחב'.

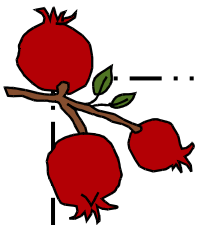
נעים להכיר

משפחת גמ'נסקי

מור (34), גלבע (32), תינוקס אשל (בן חודש וחצי) והכלבה צוף, גרים בשכירות כבר שנה בבית מוארך ליד הבריכה. וכך הם מספרים:
"חיפשנו מקום באזור. גלבע בן קיבוץ שדה אליהו, אמר שהעמק הוא המקום בו אנו רוצים לחיות. חיפשנו מקום בו יש חיי קהילה. בעקבות משפחת גלעד (מיכה וליאת) הכרנו את בית-השיטה, והגענו.

גלבע עובד כמנהל פרויקטים בחברה של תשתיות מים, מור עובדת ב'ציונות 2000' וקרן לאוטמן בתוכנית חברתית בגבעת אולגה (כרגע בחופשת לידה). זו הזדמנות נפלאה לומר תודה לכל השכנים שלנו שקיבלו את פנינו במהלך השנה האחרונה בצורה נפלאה, ונתנו לנו תחושת בית מהיום הראשון. וכן ליוזמות של "מאמאליה" (התארגנות מקומית נפלאה, המסייעת לנשים אחרי לידה), ולכל המשפחות שהכינו לנו ארוחה חמה לאחר שאשל בננו נולד.

עם בחירתו של

אסף הגלעזי

ברוב גדול,

נאחל לו הצלחה רבה

בהובלת הישוב למחוזות חדשים,

שלווים ומרעננים.

כולנו נשלב ידיים למימוש

החזון ש'כאן יהיה ישוב

שטוב לחיות בו.

חברי ותושבי בית-השיטה

ברכת מנהל הקהילה

ביום העצמאות ה-63, עומדת

מדינת ישראל בפני אתגרים גדולים

נוכח התמורות החלות בארצות

הסובבות אותנו.

אני מאמין שנמצא את הדרך הנכונה

להגיע בסופו של דבר לשלום ושלווה.

מקווה שנדע לרתום את כל הכוחות

המצויים בנו לשיתוף פעולה ולתרומה

לקהילתנו, למדינה ולעם היהודי.

נצפה לשובו של גלעד שליט במהרה

מכלאו בעזה.

למשפחת בית-השיטה

ולמדינת ישראל - חג שמח!

אסף

הדיון על פנסיה הוגנת עוד לא נגמר

בועז אפלל, יפתח, ראש הוועדה

חברים יקרים,

המסע הזה להבטחת פנסיה הוגנת לבוני הקיבוץ החל לפני זמן ואי-אפשר לשחזר עתה את כל ההיסטוריה. לפני שבוע הייתה ישיבת מזכירות תנועה

בענייננו. זו הייתה צפויה להיות תחנה 'היסטורית' במסע הארוך. בפני המתכנסים הוצג (בפיגור של שנה וחצי!!) מסמך מוסכם לפנסיה הוגנת (בעיקרי עקרונותיו, לא בכל פרטיו) של הצוות המשותף של הממסד ו'פנסיה בראש'.

הישיבה הייתה מתסכלת, הן במהלכה והן בתוצאותיה. אולי טיפחנו ציפיות מופרזות. לישיבה הזמינו את עצמם מספר מנהלי קהילה, שלא היו חלק מהדיונים הממושכים, שרק במהלכם המפרך, הושגו התובנות המשותפות. כתוצאה מכך, התנהל דו-שיח של חרשים לא רגוע, לעתים מתלהם, המדבר סינית אלו לאלו.

מנהלי הקהילה ואחרים הסבירו ש"הקיבוץ החליט באורח דמוקרטי", והשומע לא נזקק לאוזן מכוונת כדי לשמוע את הדהוד קולו של לואי ה-14 "הקיבוץ - זה אני!" הם סיפרו לנאספים עד כמה "בקיבוץ שלי" הכול נפלא ונהדר ושטחו את "האין-יכולת" עבור האסקימואי הקשיש. הישיבה סבלה מדחיסות מופרזת של ריבוי משתתפים, כל

אחד עם מטען כבד, הכול במסגרת דחושה של קוצר זמן.

ולוּלה סיכם: סבב חדש של דיונים בהרכב משולש, 'פנסיה בראש' + תנועה + מנהלי קהילה.

לאן זה מוליך? האם לפנינו עוד סבב דיבורים של שנה וחצי? לא ולא! הפנסיונר סופר מאחוריו כבר שנים של זמן אבוד...

האם אפשר שייעשה תיקון רטרואקטיבי בגין כל השנים של פנסיה בלתי-הוגנת, לעיתים תת-מינימאלית - אנחנו יודעים שלא. לנו כבר אין אופציה לשגות בחלומות לא מעשיים.

מעשית, אין מנוס מהסבב הנוסף, אולם יש לעמוד בתוקף על **קיצוב זמנו** למסגרת של שבועות, לא יותר. יש מי שיראו בכך אולטימטום, אבל האולטימטום האמיתי מונח על גבו של החבר הוותיק, כי לא לכל הצדדים מתקתק אותו השעון.

בחילופי דברים חטופים עם **רבקה וילנד**, בשולי הישיבה, הוסכם על סדר עבודה אינטנסיבי: 2 מפגשים בשבוע, ממושכים ככל שיידרש. זו צפייתנו, ממנה ומכל המעורבים. ולבסוף, מה שיוסכם, יוסכם, מה שלא - לא. לוח השנה ייקבע.

קצת מביך לפנסיונר לשוב ולהסביר את משמעות דפי יומן השנה הנתלשים אחד-אחד, ושום דבר לא קורה...

מצורפת הצעת עקרונות לפנסיה הוגנת. אפשר לקחת במחכירות.

שומרת האוצר

שיחה עם חנה דורי - על ספריית העיון

"בדיוק לאחרונה הייתה כאן סטודנטית שעובדת על הדוקטורט שלה ואמרה: יש לכם פה ממש אוצר! וכך אני מרגישה: שומרת האוצר", אומרת חנה דורי. את האמירה הזאת, שספריית המורה היא 'אוצר', שמעתי גם מפי בנותיי הסטודנטיות, כל אחת בתחום לימודיה.

ספריית העיון, שנקראה בעבר 'ספריית המורה', נמצאת ממערב לברכת השחייה, וחנה, שהיא כבר פנסיונרית, עובדת בה בהתנדבות. את זמנה היא מחלקת בין מחניים לבית-השיטה.

"זוהי ספרייה ממוחשבת ומקצועית לחלוטין" (להבדיל מספריות החברים והילדים),

אומרת חנה. "יש בה אוסף גדול: רוב הספרים הם ספרות עיון ברמה אוניברסיטאית, בנושאים שונים: היסטוריה, גיאוגרפיה, מלחמות א", מתמטיקה, תנ"ך ועוד. חלקם - ספרים נדירים. יש גם ספרי שירה וספרי קריאה להשאלה. לאחרונה פתחנו מדור חדש של ספרי מדע בדיוני ופנטזיה. אמנם נכון, שהיום המחשב מחליף חלק נכבד מהספרים, אבל כשרוצים להעמיק בחומר, עדיין אין תחליף לעיון בספר. גם ביבליוגרפיות של עבודות וסמינריונים חייבות להכיל מינימום מסוים של ספרים".

חלק בלתי נפרד מהספרייה הוא חדר העיון, בו ניתן לשבת באווירה נינוחה ולהכין עבודות. חדר זה נבנה באמצע שנות ה-60, כאגף נוסף, וכתרומה של משפחת פוזננסקי לזכר מנחם, אביו של בנימין גלעד ז"ל.

"הספרייה היא באמת אוצר", אומרת חנה, "אבל, לצערי, אין לנו תקציב. הסכומים הזעומים מכסים רק את הארנונה והחשמל. לאחרונה, קיבלנו מענק קטן מ'משקי בית-שאן' לקניית ספרים חדשים. בעבר היינו מקבלים מענקים קבועים מ'מרכז ההדרכה לספריות ציבוריות', גוף ארצי שתומך בספריות. בכסף זה קנינו ספרים חדשים, וגם תוכנת מחשב. כשנציגי מרכז ההדרכה היו סיררו כאן וראו שהספריות שלנו לא נמצאות במתחם אחד, הם ביטלו את התמיכה! היה ניסיון לבחון אפשרות של איחוד הספריות, אבל זה היה כרוך בהשקעה כספית גדולה. בנוסף, רציתי לאחד את כל הספריות בתוכנת מחשב אחת, אבל שוב התקציב לא הספיק. כמובן, צריך אנשים שיפעילו את המחשבים בספריות האלה".

ספריית העיון נבנתה עם הקמת בית-הספר המקומי, בראשית שנות ה-40. זה היה חלק מתפיסה כללית שלחינוך ולהשכלה יש חשיבות רבה. ואמנם זה היה מקום פעיל מאוד. תלמידים ומורים מילאו אותו.

- מי מגיע היום לספרייה?

"מכיוון שהספרייה פתוחה מספר פעמים מועט בשבוע מגיעים בודדים: סטודנטים, מורים, ולעיתים, כמה פנסיונריות שמחפשות חומר איכותי. יש גם קוראים קבועים. חיוני שיכנס אדם נוסף להגדלת זמני הפתיחה. אני מזמינה מתנדבים ליצור עימי קשר! ובקשה נוספת: אנחנו מעוניינים בכל הספרים שיוצאים משימוש פרטי. שימו אותם בבקשה ליד חדר העיון ותבואו על הברכה".

טיפ לסיום: קנייה דרך חנה מאפשרת 30% הנחה ברשת 'סטימצקי'. שוחחה: ענת ענתבי

כדאי שנתעורר!

תמר אדר

לא מזמן נערכה הפגנה במגידו, במטרה למנוע בניית שדה תעופה באזורנו. ואנחנו, חברי בית-השטה, עסקנו בשלנו, כאילו לא נוגע הדבר אלינו. הגיע הזמן שנתעורר לפני (שלא נוכל להירדם) כשיוקם כאן שדה תעופה בין-לאומי ענק.

כל תושב באזור יודע שהשדה יוקם על שדות, על אזורי יער, וכל העמק - מיקנעם במערב ועד

שדה-נחום ובית-שאן במזרח - יהווה אזור גישה מהאוויר למטוסים ביום ובלילה וכבישי גישה שירמסו כל גבעה ופרח. מן העיתונות והמדיה אנחנו יודעים שכבר מכינים תוכניות, ושר התחבורה מקדם את ההחלטה על בניית השדה. אנחנו גם שומעים שהשר **סילבן שלום** הציע כי השדה ייבנה בנגב. עלינו להתייצב ולהביע דעה.

להתעורר, להתעורר ולהתעורר! לא להירדם בבתינו, ולא לחשוב שמישהו יעשה בשבילנו את העבודה. אנחנו חיים כאן מאז נולדנו, הורינו הקימו במו ידיהם את הישובים באזור, בחרנו לחיות כאן בגלל אהבתנו למקום ולעמק. חלק מתושבי האזור בחרו לבנות כאן את ביתם לאחר שנים במרכז. מה שאנחנו אוהבים - זה את הטבע, השדות והנוף החקלאי. לא צריך לתאר את מה שיתרחש כאן כאשר יוקם שדה התעופה הענק והחדש, ומטוסי ענק יחוגו מעל גגות בתינו. לא ינוח השדה לא ביום ולא בלילה.

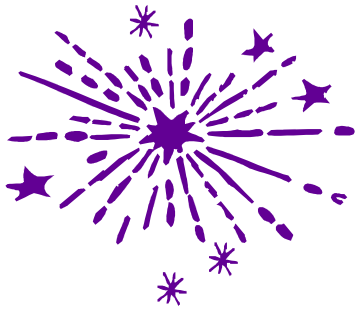
נכון, יתווספו מקומות עבודה, תתווסף ארנונה מעסקים ומחסנים בשדה, ואת זה כנראה מבקש ראש המועצה האזורית שלנו. אנחנו נקבל אזור רועש שתושבי המרכז מנסים כבר שנים להסיר מעליהם. לכן עלינו להתמודד עכשיו ולהצטרף לכל מחאה, כל הפגנה וכל דרך בה אפשר למנוע את הקמת השדה בעמק יזרעאל. ראש המועצה האזורית שלנו, 'הגלבוני', צריך לומר לנו בגלוי, וללא גמגום, מה עמדתו, כדי שנוכל לקבוע את עמדתנו לגבי המשך כהונתו. זה הזמן! אם לא נפעל עכשיו, נמצא פתאום שדה תעופה במקום שדות חיטה!

מזל טוב
לבירטה ועמיר אהוביה
להולדת הנכד – נועם
בן למאיה ולארס בדנמרק
זר ברכות **לתמר אהוביה**
ולכל המשפחה

מזל טוב
לתמר ואורי כרמי
להולדת הנכדה – אלה
בת ליעל וטיבי בארה"ב
ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב
לענת ותבי ענתבי
להולדת הנכדה – נועה
בת להילה ויותם בקיבוץ בחן
שפע ברכות לכל המשפחה

מזל טוב
ללידיה סיפלוביץ
להולדת הנכדה - גל
בת לאיתי ויונית במולדת
שפע ברכות לכל המשפחה

מזל טוב
לטלילה וגדעון גל
להולדת הנכד – יוגב
צרות ברכות לכל המשפחה

זיווי חולים

במשך שנים רבות נהגה ועדת הבריאות ללוות את חולינו, לבקרים ולסייע במידת האפשר, בתמיכה ובעידוד. אנחנו רוצים מאוד להמשיך בנוהג זה, גם בקיבוץ המופרט.

מכיוון שהיום החיסיון הרפואי של החולה מוקפד מאוד, קורה שאין לנו מידע על חברים שעוברים תקופת חולי בבית או בבית-חולים.

על כן נודה לבני המשפחה ולקרובי החולה אם יעדכנו אותנו, כדי שנוכל להמשיך במצוות ביקור חולים, לשמוע, לתת, להתייחס ולהיות עם האדם, בשעות מצוקתו. בתקווה שנהיה כולנו בריאים, ונמשיך להיות ערבים זה לזה.

נוקי, ועדת בריאות

מכתב מרעיה לזר

סבתו של גיא גיסר, בעלה של נעמה פלד

לאחר קריאת 'שיטים'

ערב יום השואה, כ"ח בניסן, תשע"א

תודה על הדברים. אנצור אותם בלב. כל כותב משקף את דרך מחשבותיו, הרקע התרבותי, את תקופתו, את - עצמו.

אני חושבת שספרי 'אם חיים - אפשר לזנות', הוא צידה לחיים, ויש בו גם משום גל-עד עשוי אבני חינוך. מי שניצל במקרה, ובמזל ניצל - הנסיבות היו הרחק מעבר לשליטתו.

בסופו של דבר כולנו נוצחנו, המת והחי. כל אחד מאיתנו מושך איתו 'די גאלדענע קייטי' (שרשרת זהב).

תודה, רעיה

לבלוב בכרמל השרוף. צילם: דיצי

מן הארכיון

מישיבת מזכירות 7.5.1950

'ארגון הגננים' ערך ביקור בביה"ש בנושא ניקיון ונוי, וכך התרשם: מצב הנוי והניקיון לקוי ביותר. אין ניקיון, ואין טיפול בשטחי הנוי. לדעתם, יש לקבוע מיד 3 עובדים לעבודה בנוי!!

מה זוכה ?

@ גיוסי **"בית-השיטה יפה"** התקיימו לפני פסח ולפני יום הזיכרון. לקחו בהם חלק עשרות חברים ותושבים. כל הכבוד לנכונות הפועמת בליבם של רבים הנענים לקריאה כל פעם מחדש.

@ כשעה לפני ערב הזיכרון **לנספים בשואה** נערך **טקס התייחדות** ליד קיר הזיכרון בבית העלמין.

@ **ערב יום השואה** הוקדש השנה לעיר **וילנה**. הערב כלל קטעי קריאה, שירה והמחזה והועבר ברגש ובכבוד לנספים וליצירותיהם.

@ יש! יש לנו מנהל קהילה חדש! בהצבעת קלפי נבחר ברוב גדול **אסף הגלעדי**. בימים אלה נעשית חפיפה עם **יריב קרין**.

@ הסתיימה בניית **הכיכר** בצומת המחבר את הקיבוץ להרחבה. סומנו כבישים וכיווני תנועה. עכשיו - סעו רק בעקבות החץ!

@ **מאי שרם** התגייס לצנחנים. נאחל לו שירות טוב ומשמעותי. לך בשלום וחזור בשלום.

@ **אוהד רודד** התקבל לתזמורת צה"לית (הרכב קאמרי) על תקן 'נגן מצטיין', מתוך 60 נגנים. הוא אמור להתגייס בחורף.

אירועי יום העצמאות

יום א', ד' באייר, 8.5 - ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות טרור בשעה 20.45 - התכנסות בחדר-האוכל בשעה 21.00 - תחילת הטקס. הנושא: חלקם של הנופלים מנערי בית-ספרנו במערכות ישראל.

יום ב', ה' באייר, 9.5 - בשעה 11.00 - צפירה וטקס יום הזיכרון בבית-העלמין עם צאת יום הזיכרון בשעה 20.00 - פתיחת הלונה-פארק, למשך שעה וחצי **בערב**

אחרי טקס המשואות בטלוויזיה - פתיחת חגיגות העצמאות ה-63 למדינת ישראל. שירה מלהיבה, על הדשא שלי אולם הספורט.

יום ג', ו' באייר, 10.5 - יום העצמאות - הלונה-פארק יפתח בשעות: 10.00-14.00 וב- 17.00-19.00.

חג שמחה!

'שיטים' יום העצמאות

עלון בית-השיטה

ד' באייר תשע"א, 8 במאי 2011

גיליון מס' **2790**

עריכה ועיצוב: **אפרת שלם**

מערכת: **ניצה וינקלר, עפרית אקרמן, סמדר גלבווע, עמית הגלעדי, ענת ענתבי**

הגהה: **נטע גלבווע, צילומים: דיצי, אפרת**

העלון מופץ באינטרנט לכל בית בבית השיטה

C כל הזכויות שמורות

שאלון פיד-בק

אנא מלא את השאלות והעבר תשובותיך לאחד מהאי-מיילים האלה:

efratbat@bethashita.org.il

smadgilboa@gmail.com

ofrit.hameiri@gmail.com

1. האם את/ה קורא את 'שיטים'?
2. האם הוא משקף את חיי היום-יום שלנו?
3. בכמה זמן אתה קורא את כולו / רובו?
4. האם המתכונת האינטרנטית נוחה לך?
5. במידה ויש קושי בקריאתו - פרט אותו.
6. האם אתה שולח אותו לקרוביך?
7. איזה עמודים אתה הכי אוהב לקרוא?
8. האם היית מוכן להצטרף למערכת?

בתודה ובברכה,

שלכם,

מערכת 'שיטים'

